

der er raadende blandt alle i Sydsjælland, idet der foreslaas skærpede Bestemmelser med Hensyn til Erstatningsansvaret.

I øvrigt er jeg enig med det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann), naar han udtalte Ønsket om, at der maatte blive indført særlige Bestemmelser for de større Byer i Modsætning til Landdistrikterne. Jeg er enig i, at for København og Omegn, hvor der faktisk finder Nyttøkørsel Sted med Automobiler, kunde man indføre Lempelser i et Omfang, som vi ikke kunne være tjente med i Landdistrikterne. De Herrer, der have fulgt med Bladenes Beretninger om, hvad der er sket i de sidste Par Aar af betydelige Ulykker ved Automobilkørsel, ville huske, at ikke blot adskillige Husmandsfamilier have faaet deres Køretøj ødelagt, men at ogsaa et ikke ringe Antal Personer ere lemlæstede, og den Erstatning, der udbetales, svarer aldeles ikke til den Skade, Automobilerne have anrettet. Dette har været Grundlaget for den Henvendelse, der har været rettet til Ministeriet fra Præstø Amt. En lignende Stemning har raadet i Næstved Byraad og i Vordingborg Byraad, og der er af Amtet henvist til en Erklæring fra Politimesteren i Næstved. Jeg er derfor glad ved, at man er gaaet til i Henhold til de Erfaringer, man har gjort, at indføre skærpede Bestemmelser for Erstatningsansvaret.

Da Forslag til Revision af denne Lov skal forelægges inden 1911, vil jeg sige til de Herrer Automobilejere, som drive denne Sport for Fornøjelsens Skyld, at det i nogen Grad ligger i deres Haand ved den Maade, hvorpaa de optræde overfor de øvrige vejfarende paa Landet, om der til den Tid skal blive Stemning for at indføre Lempelser i Loven eller ej.

N. Andersen: Hvis dette aktuelle Emne var kommet til Behandling i denne Sal for et Par Maaneder siden, kunde der have været god Grund til at foreslaa, at Sagen skulde behandles i et Udvalg, for at man der kunde søge at nærme de modstaaende Parter mere til hinanden, end der nu er sket. Imidlertid skønner jeg ikke rettere, end at man ønsker, at Lovforslaget skal gennemføres i denne Samling, og det vil jeg ikke paa nogen Maade modsætte mig. Men, som sagt, havde der været Tid til at undergive Forslaget en alvorlig Drøftelse og en saa grundig Behandling i dette Ting, som jeg vil erkende, det har faaet i det andet Ting, kunde der maaske have været truffet Foranstaltninger,

hvorved man paa den ene Side kunde komme den langt overvejende Del af Landets Befolkning i Møde, som ser med en vis Frygt og med stor Misnøje paa den stedfindende lidet hensynsfulde Benyttelse af dette moderne Befordringsmiddel, og paa den anden Side kunde træffe Bestemmelser, som kunde føre til Afkræftelse af de Beskyldninger for reaktionær, doktrinær og gammeldags Betragtningssmaade, som nu alle vi, der have andre Interesser end Automobileisterne, blive beskyldte for at nære, idet man vel nok kunde have fundet Regler, som vare mindre generende for Ejere og Benytttere af Automobiler end dem, der nu foreskrives, men som dog kunde have været fuldkommen virksomme i Retning af at afværge Ulemper og Ulykker for den øvrige Befolkning. Det er nemlig saaledes, at de, hvis Stilling medfører, at de maa tage Bestemmelser for eller imod Automobilkørsel, gennemgaaende ingenlunde ville lægge Hindringer i Vejen for en forsvarlig og samvittighedsfuld Benyttelse af et hensigtsmæssigt Befordringsmiddel. Det vilde i vor Tid være Galskab. Jeg er overbevist om, at der heller ikke hos nogen Autoritet her i Landet, Amdsraad, Byraad, Sogneraad eller hvem det nu er, er Tilbøjelighed til at lægge Hindringer i Vejen for en fornuftig Brug af Automobiler. Men hvad man vil, og hvad man er nødt til, er, saa vidt det er gørligt, at forhindre Misbrug af Automobilkøretøjet.

Den Maade, hvorpaa Automobiler hidtil have været benyttede her i Landet, kan i Grunden ikke kaldes Brug, men maa kaldes Misbrug, for saa vidt som Automobiler her kun benyttes af saadanne Personer, der have Raad til at benytte dem uden Hensyn til, hvad det koster, thi det staaer klart for enhver, der kender disse Forhold, at saaledes som Automobilsporten har udviklet sig, er det en meget dyr Luksus, idet der ikke blot maa tages Hensyn til den betydelige Sum, det koster at anskaffe et Automobil, men ogsaa til den kostbare Vedligeholdelse. Noget andet vilde det være, hvis man i nævneværdig Grad havde lagt Vægt paa at benytte Automobiler til Nyttøkørsel, da vilde jeg være tilbøjelig til at gaa ret langt i Retning af at imødekomme en saadan Benyttelse, men Forholdene have ikke udviklet sig i den Retning. Bestemmelserne i den nugældende Lov og i den, der nu ligger paa Tingets Bord, ere imidlertid af en saadan Beskaffenhed, at de lægge unødvendige Hindringer i Vejen for Nyttøkørsel, og som Følge deraf vil den ikke kunne udvikle sig under disse